

ПРОЕКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИ ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ДИСЦИПЛІН У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Улько А.В.
(Полтава, Україна)

Науковий керівник – Сас Н.М., доктор педагогічних наук, доцент кафедри педагогічної майстерності та менеджменту імені І.А. Зязюна Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка

Проектна діяльність школярів у контексті вивчення природничих дисциплін є відносно новим і недостатньо розробленим напрямком в освітньому процесі Нової української школи.

Актуальність необхідності впровадження методу проектів у навчальному процесі при вивченні природничих дисциплін обумовлюється рядом причин [1]:

- підвищувати пізнавальну мотивацію навчання;
- надання максимальних можливостей для самореалізації;
- орієнтація на створення певного кінцевого продукту, а не на просте засвоєння певної суми знань;
- актуалізація комунікативних навичок, вміння користуватися дослідницькими методами;
- посилення індивідуалізації процесу навчання;
- формувати вміння й навички самостійної колективної, групової та індивідуальної пошукової діяльності.

Таким чином, метод проектів створює умови, коли учень може самостійно здобувати нові знання чи застосовувати набуті раніше. Він стимулює інтерес учнів до певних проблем, що передбачає оволодіння відповідною сумою знань і допомагає побачити їх практичну цінність.

Проектна робота при вивчення природничих дисциплін у закладах середньої освіти розрізняється за рядом ознак: за методами дослідження; за тривалістю; за особливостями презентації та обговорення (захисту) проектів тощо.

Загальновизнаною є така класифікація проектів у процесі вивченні природничих дисциплін: міні-проект; моно-проект, який проводять в рамках одного проекту; міжпредметний проект; творчий проект; інформаційний проект; дослідницький проект, за структурою нагадує наукове навчальне дослідження; практико-орієнтований проект; внутрішні або регіональні – здійснюються в межах країни, регіону, школи, класу; міжнародні – в яких беруть участь представники різних країн; короткотривалі (протягом кількох уроків з одного предмета); середньої тривалості (від тижня до місяця); довготривалі (кілька місяців); проекти-ігор; екскурсійний проект; оповідальний проект; конструктивний проект; практико-орієнтований проект, який націлений на рішення соціальних завдань; проекти зі скритою координацією, коли учитель є повноправним учасником проекту; проекти з відкритою координацією, під час якої учитель виконує організаторську, координаційну і контролюючу функції [2].

Отже, на основі аналізу можемо стверджувати, що проектна технологія набуває нового переосмислення у контексті Нової української школи. Проектна діяльність – одна із найперспективніших складових освітнього процесу, адже вона створює умови для творчого саморозвитку та самореалізації молодших школярів. Використання різних проектів, дає можливість учневі поступово опановують їх не тільки як навчальну технологію, вміння самостійно вчитися, критично мислити, але також як метод організації та планування своєї подальшої життєдіяльності.

Список використаних джерел:

1. Докучаєва В.В. Проектування інноваційних педагогічних систем у сучасному освітньому просторі : [Монографія] / В.В. Докучаєва. – Луганськ, 2005. – 299 с.
2. Метод проектів [Електронний ресурс] <https://www.slideshare.net/Verohi4ka/metod-proektiv>.

НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ УЧНІВ В УМОВАХ ШКІЛЬНОЇ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНОЇ ДІЛЯНКИ

Улько А.В.
(Полтава, Україна)

Науковий керівник – Оніпко В.В., доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри ботаніки, екології та методики навчання біології Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка

Наукове дослідження учнів сприяє пошуку оптимальних шляхів зацікавлення учнів навчанням, підвищенню їх розумової активності, спонуканню до творчості, вихованню дитини як життєво й соціально компетентної особистості, здатної здійснювати самостійний вибір і приймати відповідальні рішення в різноманітних життєвих ситуаціях, виробленню вмінь практичного і творчого застосування здобутих знань. У процесі науково-дослідницької діяльності створюються умови для формування дослідницьких компетентностей школярів, які охоплюють не лише відповідні знання та елементарні дослідницькі уміння, а й внутрішню потребу дітей у дослідницькій діяльності [1].

Важливим засобом поєднання навчання з продуктивною працею і підготовкою учнів середньої школи до життя служить дослідницька робота в умовах шкільної навчально-дослідної ділянки. Шкільний ділянка – лабораторія під відкритим небом для проведення навчальних та практичних занять, передбачених програмами з природознавства, біології, трудового навчання; В сучасних закладах освіти, на навчально-дослідна функціонує з метою засвоєння знань, формування вмінь і навичок, організації позакласної, юннатівської, дослідницької, природоохоронної роботи, продуктивної праці учнів. Дослідницька робота на пришкольній ділянці є засобом пізнання закономірностей природи. одним з найефективніших напрямів поєднання теоретичних знань з виробничою практикою та новітніми технологіями. має забезпечувати оволодіння учнями теоретичних і практичних знань і умінь з основ біології, екології, сільського виробництва; виховання в учнів глибокого інтересу і любові до вивчення біології та праці; створення оптимальних умов для задоволення різнобічних інтересів учнів, розвитку їхніх здібностей, обдарованості і творчого мислення, самореалізації особистості; орієнтацію учнів на вибір професії тощо.

Від правильного вибору дослідної ділянки в значній мірі залежить успіх досліду та цінність результатів. Робота на навчально-дослідній ділянці великою мірою залежить від методично правильно закладених і проведених дослідів, об'єктивної оцінки одержаних даних [2]. Увесь процес дослідництва складається з підготовки до проведення дослідів і виконання дослідницької роботи. Правильно організована праця учнів із дослідництва, навчання їх у процесі цієї праці можливі тільки за умови складання добре продуманого навчально-виховного плану [3]. Перед тим, як складати план дослідження, потрібно проаналізувати роботу, виконану на шкільній ділянці за минулий рік, і визначити види праці й тематику досліджень на новий навчальний рік та послідовність їх виконання; забезпечити зв'язок навчання з продуктивною працею, залучити фахівців і майстрів виробництва тощо. План роботи навчально-дослідної ділянки має відображати: основні завдання до робіт на ділянці з урахуванням усіх її частин та відділів; організацію